

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

LA ÎNĂLȚAREA CINSTITEI CRUCI A DOMNULUI

Sf. Teofan Zăvorâtul,
icoană

Toată lumea știe de ce a fost nevoie de această înălțare, cum s-a săvârșit și pentru ce se prăznuiește cu asemenea măreție în Biserica Creștină. Aduceți-vă aminte acum de toate acestea. După luarea de pe Cruce a Domnului nostru Iisus Hristos și punerea Lui în mormânt, Cinstita și de viață Făcătoarea Cruce a rămas pe Golgota și după aceea, împreună cu celelalte cruci – cele ale tâlharilor –, a fost aruncată într-o peșteră adâncă, ce se afla chiar acolo, în apropierea locului răstignirii. Locul acela a fost acoperit cu vremea de gunoaiele de tot felul și a fost dat uitării.

Când Constantin cel Mare s-a convertit la creștinism și mama lui, Elena, a pus în inima sa să clădească Biserica Învierii chiar pe locul unde aceasta a avut loc, atunci, printr-o deosebită călăuzire dumnezeiască, a fost aflată și Crucea Domnului.

Nenumărata mulțime de popor care era de față poftea să vadă Crucea. Impărăteasa a poruncit să fie împlinită dorința poporului, și episcopul, ridicând-o, a arătat-o tuturor. Sfânta Biserică a rânduit ca această faptă a înălțării Crucii, dimpreună cu minunatele lucrări dumnezeiești legate de ea, să fie pomenite an de an ca semn al deosebitei mile a lui Dumnezeu față de Biserica Sa.

Să dăm mulțumire purtării de grijă proniatoare a Domnului pentru noi, dar totodată să și învățăm de la aceasta cele la care ea ne îndatorează. Deoarece, amintiți-vă de asemenea, fiecare dintre noi are crucea sa, cu care, potrivit chemării Domnului, trebuie să meargă în urma Lui și pe care trebuie, după pilda Apostolului, să se răstignească pentru Hristos.

Golgotă pentru această cruce este inima noastră; ea este înălțată ori înfiptă prin hotărârea plină de râvnă de a trăi potrivit Duhului lui Hristos și este alcătuită din felurite așezări ale inimii ce sunt de căpetenie și de obârșie în viața creștinească. De la Crucea Domnului vine mântuirea întregii lumi: de la răstignirea noastră pe crucea proprie vine mântuirea noastră. Dar după cum de viață Făcătoarea Cruce a Domnului a fost aruncată în groapă și acoperită cu gunoi, și noi ne putem arunca crucea și o putem acoperi prin nepăsare și prin negrijă – și